

ការខកចិត្ត ភាពតែលតោលគ្មានទីពឹង ការអស់សង្ឃឹម

ថ្ងៃទី១៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២០

ពាក្យទាំងបីនេះបាន ពណ៌នាពីអារម្មណ៍របស់មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងពេលនេះ ។ វាអាចបណ្តាលមកពីមូលហេតុផ្សេងៗគ្នា តែអ្វីដែលដូចគ្នា រួមជាមួយនឹងការតានតឹងទាំងអារម្មណ៍នឹងគំនិតដោយមានពិសោធន៍នៅកម្រិតណាមួយ ។

ការខកចិត្ត

សម្រាប់រូបខ្ញុំការដែលមិនបានធ្វើដំណើរជួបនឹងបណ្តាដៃគូដោយផ្ទាល់ គឺជាប្រភពនៃការខកចិត្ត (ប៉ុន្តែមិនមែនបំភ្លេចក្រុមគ្រួសារនេះទេ) ។ ទោះបីតាមរយៈប្រព័ន្ធហ្សូម (ZOOM) ក៏នៅតែអាចជំនួយនូវការជួបមុខ ដោយប្រាស្រ័យទាក់ទងផ្ទាល់នោះដែរ ។

ភាពតែលតោល

ដើមហេតុនៃអារម្មណ៍តែលតោលនេះ គឺការមើលឃើញមនុស្សជាច្រើន កំពុងតែរងទុក្ខ ឈឺចាប់ និងអត់ឃ្លាន ទាំងដែលធនធានដែលយើងមានកំពុងតែប្រើប្រាស់អស់ទៅហើយ ។ ជាការពិតណាស់តម្រូវការទាំងនេះបានកើតសម្រាប់ពួកគេរាល់ថ្ងៃ ដូច្នោះហើយខ្ញុំត្រូវស្វែងរកផ្លូវសម្រាប់បំពេញកង្វះខាតនៃហិរញ្ញវត្ថុរបស់យើង ។

ការអស់សង្ឃឹម

អរព្រះគុណដល់ព្រះ! សម្រាប់ខ្ញុំគឺមិនអស់សង្ឃឹមនោះទេ ដោយខ្ញុំបានអង្គុយយ៉ាងនឹងក៏ទុកចិត្តដោយដឹងថា ការនេះនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ ។ ព្រះអម្ចាស់មិនដែលបោះបង់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ ។ ខ្ញុំមានជំនឿទុកចិត្តថា យើងប្រាកដជាឆ្លងផុតការទាំងនេះ ហើយនៅពេលជាក់ស្តែង គឺយើងប្រសើរ និងរឹងមាំជាងទៅទៀត ។

ពិភពលោកកំពុងជួបទុក្ខលំបាក

មានមនុស្សជាច្រើនដែលកំពុងតែរស់នៅក្នុងភាពអស់សង្ឃឹម នេះគឺជាការពិតជាក់ស្តែង ។ មិនត្រឹមតែចំនួនមនុស្សដែលបានស្លាប់ ដោយជំងឺកូវីតនោះទេ ចំនួនមនុស្សស្លាប់ដោយការធ្វើអត្តឃាតក៏មានការកើនឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់តែបែរជាមិនសូវមានមនុស្សយកមកពិភាក្សាទេ ។ មនុស្សជាច្រើនបានបាត់បង់ផ្ទះ ជំនួយត្រូវដួលរលំ ការបាត់បង់ការងារ ក្តីសុបិន្ត ទំនាក់ទំនងត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ និងការសិក្សាអប់រំត្រូវបានរំខាន ទាំងនេះហើយ គឺបានផ្លាស់ប្តូរភាពមិនប្រាកដ និងការមិនដឹងពីថ្ងៃអនាគត ។ “តើអ្នកមិនអីទេឬ?” គឺជាពាក្យស្លាកដែលល្អសម្រាប់ចាប់ផ្តើម តោះយើងចាប់ផ្តើមចេញទៅមុខទាំងអស់គ្នា ។ ដូច្នោះសូមប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីឲ្យប្រាកដថា គ្រួសារនិងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកមានសុវត្ថិភាព ។ ប្រសិនបើពួកគេមានបញ្ហា សូមរកផ្លូវសម្រាប់ពួកគេ ក៏នាំយកក្តីសង្ឃឹមទៅដល់ពួកគេផងដែរ ។ ទង្វើនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ថែទាំ មេត្តា តែងតែផ្តល់រង្វន់ត្រឡប់មកវិញជាការកសាងការគោរពខ្លួនឯង ។

- ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា៖

ម៉ាថាយ ៧:១២ ដូច្នោះ អស់ទាំងការអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យមនុស្សលោកប្រព្រឹត្តនឹងខ្លួន នោះត្រូវឲ្យអ្នកប្រព្រឹត្តនឹងគេដូច្នោះដែរ ដ្បិតនេះឯងជាក្រឹត្យវិន័យ ហើយជាសេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរា ។

- បំបែករង្វង់នៃការខកចិត្ត ភាពតែលតោល ការអស់សង្ឃឹម

មានវិធីខ្លះ ដើម្បីកាត់បន្ថយអារម្មណ៍អវិជ្ជមានរបស់យើង ។ ឧបមាថា៖ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំនឹងឈប់ស្តាប់នូវព័ត៌មានអំពីសេចក្តីរាយការណ៍ពីជំងឺកូវីត ១៩ និងការពិភាក្សាអំពីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយដែលអ្នកក៏កំពុងនៅចំកណ្តាលរបស់វា ។ វាគឺជាពេលវេលាដែលយើងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះទ្រឹស្តីយ៉ាងសន្លឹកសន្លាប់ព្រមទាំងការប្រឆាំងមិនទទួលវាកសាំង និងការពាក់ម៉ាស់ ។

- និយាយពាក្យពិតនាំមកនូវក្តីសង្ឃឹម

បងប្អូនរួមជំនឿ សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវតែជាសម្លេងនៃសេចក្តីសង្ឃឹមមានហេតុផល និងប្រាជ្ញានៅគ្រប់ពេលវេលាជាពិសេសនៅថ្ងៃនេះ ។ ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធបានប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់អំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើគឺ “ការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលព្រះ” ។

ដំបូង ទី២ ៤:២ ចូរឲ្យអ្នកផ្សាយព្រះបន្ទូលចុះ ហើយទទួលបានជំរុញផង ទោះត្រូវពេល ឬខុសក្តី ចូររំលឹកគេឲ្យដឹងខ្លួន ព្រមទាំងបន្ទោស ហើយកំឡាចិត្តគេ ដោយចិត្តអត់ធ្មត់ និងសេចក្តីប្រៀនប្រដៅគ្រប់យ៉ាង ។

គ្មានទីបន្ទាល់ណាក្រៅពីអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាទីបន្ទាល់នៃជីវិតផ្លាស់ប្តូរប្រែដែលសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ។

កិច្ចការ ៤:១២ ហើយគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដោយសារអ្នកណាទៀតសោះ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះណាទៀតបានប្រទានមកមនុស្សលោក ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះនោះឡើយ។

ដូច្នេះសូមឲ្យខ្ញុំនិយាយបែបនេះវិញថា សូមបញ្ឈប់ផ្សព្វផ្សាយនូវទ្រឹស្តីនានាទៅ ព្រោះវាមិនបានជួយអ្វីនោះទេ ។ សូមឲ្យសួរអ្នកបន្តិច តើអ្នកកំពុងតែចង្អុលបង្ហាញអ្នកដទៃនៅពោះព្រះ ? តើព្រះយេស៊ូវបានតំកើងឡើងឬទេ ? តើព្រះនាមព្រះបានលើកសរសើរដែរឬទេ ? សូមបងប្អូនសួរខ្លួនឯងថា តើអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងតែបង្ហាញការផ្លាស់ប្តូរប្រែ ដើម្បីធ្វើឲ្យចម្រើនឡើង ឬជំរុញលើកទឹកចិត្ត ? ឬក៏អ្នកនៅតែឲ្យភាពភ័យខ្លាច ភាពអស់សង្ឃឹម និងការដែលដឹងមកខុស ទាំងនោះមករួមរឹតអ្នក ?

ពួកយើងគួរតែរស់នៅឲ្យបានខ្ពស់ជាងទ្រឹស្តីស្រមៃស្រមៃទាំងនេះ ។ តើអ្នកមិនបានកត់សំគាល់ទេ ដែលការទាំងអស់គឺកើតឡើងពីការគ្រោងទុក ឬក៏ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ ដោយមនុស្សនៅក្នុងជំនន់នេះ ឬការគាំទ្រផ្សេងៗ ដោយមានការរៀបចំណុតច្បាស់លាស់ ?

ខ្ញុំសូមប្រមើមើលដោយស្មោះត្រង់ថា គ្រីស្ទបរិសុទ្ធមួយចំនួនបានបង្ហាញពីភាពរន្ធត់បណ្តាលមកពីការខ្វះការពិចារណា និងសេចក្តីមេត្តា វាជារឿងដែលខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើល ។ វាប្រហែលជាកើតមកជាយូរ តែសព្វថ្ងៃនេះ វាហាក់បីដូចជាជាក់ស្តែង ។

សោកនាដកម្មថ្មីៗនេះ ការផ្ទុះរោងចក្រនៅទីក្រុងបេរ៉ូត គឺឧទាហរណ៍មួយនៃការខ្វះនូវសេចក្តីមេត្តាដោយគ្រីស្ទបរិសុទ្ធមួយចំនួនតូច ដែលខិតខំបង្កជំលោះរវាងពួកយូដា (ជូហ្វីស) និងពួកអាប៉ាប ។ យ៉ាងនេះបណ្តាលមកពីការខ្វះការគិតពិចារណា និងប្រាជ្ញាជាត្រឹមត្រូវប្រមូល ព្រោះវាអាចនាំឲ្យមានការរំខាន ទៅលើការបោកបញ្ឆោតបិទបាំងខាងឯវិញ្ញាណផងដែរ ។

នឹងមានពេលវេលាមកដល់ដែលពួកគេនឹងមិនស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត ជាថ្នាំព្យាបាល ពីព្រោះពួកគេបានត្រឡប់ជាអំនួត និងអាត្មានិយម ។

ដំបូង ទី២ ៤:៣-៤ ដ្បិតនឹងមានគ្រាមក ដែលគេមិនទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវទេ គឺគេនឹងមានត្រចៀករមាស់ ហើយនិងហៅគ្រូកាន់តែច្រើនឡើង មកបង្រៀនឲ្យត្រូវចិត្ត គេនឹងងាកត្រចៀកចេញពីសេចក្តីពិត បែរទៅតាមរឿងព្រេងវិញ ។

នៅលើសកលលោកយើងនេះ គឺតែងតែមិនខ្ជាប់ខ្ជួននឹងសេចក្តី ប្រៀបដូចនិងមនុស្សដែលរៀបនឹងដួល គឺថាងាយនឹងកុហក ហើយចែកចាយទៅកាន់អ្នកដទៃដូចគ្នា ។ ក្នុងនាមយើងជាពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងរស់នៅក្នុងអាណាចក្រនៃព្រះ មិននៅក្នុងការទាំងនោះឡើយ ។ យើងត្រូវតែកាន់ខ្ជាប់នឹងសេចក្តីពិត ហើយសេចក្តីពិតនោះ និងប្រោសយើងឲ្យបានរួច ។ (យ៉ូហាន ៨:៣១-៣២)

តើអ្នកជាផ្នែកមួយនៃបញ្ហា ឬជាផ្នែកនៃចម្លើយ ?

នេះមិនមែនជាសំណួរចោកបញ្ហាទេ ហើយចម្លើយគឺងាយយល់។ យ៉ាកុបបង្ហាញយើងពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងអំពើល្អ និងអំពើ អាក្រក់ ភាពជាព្រះ និងជាអារក្ស។ វាត្រូវការការពិពណ៌នាបន្ថែមពីខ្ញុំ ក្រៅពីនិយាយថា ចូរយើងកាន់តាមព្រះបន្ទូល ហើយធ្វើតាម ការទូន្មានរបស់ព្រះគម្ពីរហេស៊ែរ។

ប្រសិនបើអ្នកចាត់ទុកខ្លួនអ្នកជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ហើយជាអ្នកដែលយល់ពីមាតិកាបស់ព្រះ ចូរផ្សព្វផ្សាយវាដោយជីវិតដ៏ស្រស់ស្អាត និងមានផ្លែផ្កា ដែលដឹកនាំដោយសេចក្តីសុភាពនៃប្រាជ្ញា។ កុំអួតប្តូរអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ ហើយអ្នកបង្ហាញថាអ្នកពិតជាមានប្រាជ្ញា។

^{១៤} បើមានសេចក្តីប្រណែនដ៏ជូរល្អ និងសេចក្តីគំនុំក្នុងចិត្ត នោះកុំឲ្យអួតខ្លួន ឬកុហកទទឹង នឹងសេចក្តី ពិតឡើយ ^{១៥} ប្រាជ្ញាយ៉ាងនោះមិនមែនមកពីស្ថានលើទេ គឺជារបស់ផងលោកីយ នេះ ហើយក៏ខាងសាច់ឈាម និងខាងអារក្សវិញទេតើ ^{១៦} ដ្បិតកន្លែងណាដែលមានសេចក្តី ប្រណែន និងសេចក្តីគំនុំ នោះក៏មានរឹកវរ និង សេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងដែរ ^{១៧} តែប្រាជ្ញា ដែលមកពីស្ថានលើ នោះមុនដំបូងហៅថាបរិសុទ្ធ រួចមកមានមេត្រីចិត្ត សេចក្តីសំឡូត ចិត្ត ទន់ ក៏ពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា និងផលល្អ ឥតរើសមុខ ហើយឥតពុតមាយាផង ^{១៨} វិ ឯផលនៃសេចក្តីសុចរិត នោះបានព្រោះចុះដោយសេចក្តីមេត្រី សំរាប់ពួកអ្នកដែលស្វែង រកសេចក្តីមេត្រីនោះឯ ផង។

យ៉ាកុប ៣:១៣-១៨

ជាចុងបញ្ចប់

តើអ្នកកំពុងតស៊ូជាមួយនឹងភាពតានតឹង អារម្មណ៍អស់សង្ឃឹមគ្មានទីពឹង និងអស់សង្ឃឹមមែនទេ? ចូរឈរនៅលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីពិត គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយការអធិស្ឋាន!

កុំត្រូវឲ្យអ្នកត្រូវបានទាញក្នុងទិសដៅផ្សេងគ្នា ឬព្រួយបារម្ភអំពីរឿងណាមួយឡើយ។ ចូរផ្តោតក្នុងការអធិស្ឋានពេញមួយ ដោយផ្តល់នូវសំណូមដែលពោរពេញដោយសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកចំពោះព្រះដោយការដឹងគុណដ៏លើសលប់។

^៦ កុំឲ្យខ្វល់ខ្វាយអ្វីឡើយ ចូរទូលដល់ព្រះ ឲ្យជ្រាបពីសេចក្តីសំណូមរបស់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន និងពាក្យទូលអង្វរ ទាំងពោលពាក្យអរព្រះគុណផង ^៧ យ៉ាងនោះសេចក្តីសុខសាន្ត របស់ព្រះ ដែលហួសលើសអស់ទាំងគំនិត នឹងជួយការពារចិត្ត ហើយនិងគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវ។ គីលីព ៤:៦-៧

ខកចិត្ត ?

របៀបដែលទ្រង់ទូន្មាន និងកែតម្រូវទូលបង្គំ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំសរសើរទ្រង់កាន់តែខ្លាំង ដ្បិតការខ្សឹបប្រាប់របស់ទ្រង់នៅពេលយប់ផ្តល់ឱ្យទូលបង្គំនូវប្រាជ្ញា បង្ហាញទូលបង្គំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើបន្ទាប់ទៀត។

«ទូលបង្គំនឹងសរសើរដល់ព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ជួយគំនិតទូលបង្គំ អើ ចិត្តក៏បង្គាប់ដល់ទូលបង្គំនៅវេលាយប់ដែរ» ទំនុកតម្កើង ១៦:៧

គ្មានទីពឹង ?

មិនថាទូលបង្គំនៅទីណាទេ ទោះនៅឆ្ងាយពីផ្ទះក៏ដោយ ទូលបង្គំនឹងស្រែករកឪពុកឲ្យជួយ។ ពេលដែលជីវិតរបស់ទូលបង្គំមានភាពទន់ខ្សោយ និងពោរពេញដោយទុក្ខលំបាក ចូរនាំខ្ញុំទៅរកសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ជាកន្លែងដែលទូលបង្គំមានសុវត្ថិភាព និងទីជម្រក។

«កាលណាចិត្តទូលបង្គំត្រូវបង្ក្រប នោះទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ទ្រង់ពីចុងផែនដីផង សូមនាំទូលបង្គំទៅឯដីដែលខ្ពស់ជាងទូលបង្គំ» ទំនុកតម្កើង ៦១:២

អស់សង្ឃឹម ?

ឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់ ដែលជាប្រភពនៃគំនិត និងជាប្រភពនៃក្តីសង្ឃឹម សូមបំពេញអ្នកឱ្យពោរពេញដោយភាពអំណរ និងសេចក្តីសុខសាន្តដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដូចដែលអ្នកទុកចិត្តលើទ្រង់។ ហើយសូមឲ្យព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបន្តហឺតទ្រង់ជីវិតរបស់អ្នកជាមួយនឹងភាពបរិបូណ៌របស់ទ្រង់រហូតដល់អ្នកបញ្ចេញនូវក្តីសង្ឃឹម! រ៉ូម ១៥:១៣

រដូវមកដល់ហើយ រដូវកាលក៏កន្លងផុតទៅដែរ។ ចាំបាច់ត្រូវលើកទឹកចិត្ត។ មានសេចក្តីសង្គ្រោះ សេរីភាព និងក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៅក្នុងទ្រង់ យើងរកឃើញកន្លែងលាក់ខ្លួនរបស់យើង។

«ដ្បិតនៅថ្ងៃអាក្រក់ ទ្រង់នឹងថែរក្សាខ្ញុំ ដោយកំបាំងនៅក្នុងព្រះពន្លាទ្រង់ ក៏នឹងបំពេញខ្ញុំនៅទីសំងាត់ក្នុងត្រសាលទ្រង់ ហើយលើកខ្ញុំឡើងដាក់លើថ្មដា» ទំនុកតម្កើង ២៧:៥